

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. II. Quæ sit regula cognoscendi gradus affinitatis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

§. II.

Quæ sit regula cognoscendi gradus affinitatis?

est in primo gradu consanguinitatis, sic illa mihi conjuncta erit in primo gradu affinitatis, in primo genere, ut expressè notat Schneidewinus in l. 1. *Instit. tit. 10. de nupt. n. 8.* Et ideo privignus evidenter est cum vitrico suo in primo gradu affinitatis in primo genere.

121. Not. 4. quando dicitur, quod *affinitas non pariat affinitatem*, ut dicitur c. *super his. de consang.* principaliter intelligendum esse, quod non pariat affinitatem inter ipsos consanguineos viri, & mulieris, qui se carnali amplexu cognoverunt; atque adeo, quod nec vir affinitatem, quam contraxit cum consanguineis uxoris, transmittat in suos etiam consanguineos, nec mulier in suos eam, quam ipsa habet cum consanguineis viri.

Si autem quæras: ad quid conducatur affinitatis distinctio in prædicta tria genera; cum secundum, & tertium genus, jure canonico per ordinem ad nuptias non attendatur? Schneidewinus l. 1. *Instit. tit. 10. de nupt.* respondet, ex duplici capite, jure civili, hanc distinctionem attendi. 1. propter matrimonium, quia jus civile dicit esse necesse, eos, qui affinitatis causâ inter se parentum vel liberorum loco habentur, in matrimonio copulari, ut habetur cit. l. *non facile. §. hoc itaque.* Cæterum jure affinitatis nulla successio, vel hereditas permittitur. l. *affinitatis. C. communia, de successione;* secundo propter testimonium ferendum; quia, licet quis, etiam in vitio cogi possit ad ferendum testimonium, ne veritas occultetur, ut constat ex secundo decretal. de Testibus: affines tamen in vitio non coguntur ferre testimonium contra affines, ut notat Schneidewinus cit. n. 1. Tertia ratio etiam esse potest, quia quandoque per generalia, vel etiam specialia Principum decreta, jubentur abesse a consilio, vel senatu, qui alias jus suffragij habent, quando proponenda est causa, quæ tangit eorum affines; quo casu sæpe dubitari solet, an, cum abesse in eo casu jubentur affines, intelligendum veniat decretum de *affinibus* in primo solum genere, an etiam in reliquis? nec raro in odium personæ fit extensio, in favorem restrictio hujus termini *affinis*, contra mentem Principis, & leges justitiæ, quæ amorem inter, & odium media, neutrum respicit; sed finem legis, & mentem Legislatoris.

Weslenbecius in lib. 3. *Instit. tit. 3. de 1224. gradibus cognationis*, docet, nullos esse gradus affinitatis re ipsâ. l. 4. *§. grad. 4. ff. de gradibus cognat. sed nomine tantum & abusive. l. ult. ff. eodem*; quod unaquæque generatio, vel successio gradum efficiat; affines autem alij ex alijs non gignantur; sed ex matrimonijs fiant. Et ideo notat in ff. ubi Titulus inscriptus est de gradibus (scilicet cognatorum) non dici: *& affinitatis*; sed: *& de affinibus*; ut rectè legatur: *de gradibus cognationis, & affinibus*; non *affinitatis*; quod hæc jure civili gradibus carcat. Et quamvis etiam Zoëlius in cit. l. 1. *Instit. tit. 10. §. affinitatis quoque n. 17.* dicat, affinitatem non esse lineis, & gradibus distinctam. l. 4. *§. gradus. ff. de gradibus*; rectè tamen observat, nihilominus etiam inter affines esse quandam seriem instar graduum cognationis. sed ut sit de jure civili; de jure canonico non minus affinitas, quam consanguinitas in suas lineas, & gradus distinguitur, ut mox sequetur.

Quæstio igitur est: *quæ sit regula cognoscendi, in qua linea & gradu unus alij affinis sit?* R. cum solum quæstio fieri possit de affinitate consanguineorum viri cum hujus uxore, aut muliere ab illo carnaliter cognita; & consanguineorum uxoris seu mulieris cognita cum hujus viro (inter alios enim affinitas non datur ex n. 1214.) hanc esse regulam communiter receptam: *in quo gradu, & linea quis est consanguineus viri, in eodem gradu, & linea est affinis uxori, vel mulieri ab eo carnaliter cognita; & in quo gradu, ac linea quis est consanguineus uxori, vel mulieri ab alio carnaliter cognita in eodem gradu, & linea est affinis viro, qui eam carnaliter cognovit.* ut dicitur c. *Porro 35. q. 5.* quæ ratio est, quod in l. *Non facile ff. de gradibus, & affinibus. §. nomina*, dicitur, quod nulli sint gradus affinitatis nimirum alij, *quàm sint gradus consanguinitatis.*

Hinc sequitur, consanguineos viri in linea recta, pariter in hac linea esse affines mulieris ab ipso carnaliter cognita; & 1226.

R 1 3

quidem

quidem in eodem gradu, quo ipsi sanguine juncti sunt; & vicissim consanguineos mulieris in linea recta, in hac linea pariter esse affines viri, qui eam carnaliter cognovit; & similiter in eodem gradu, in quo mulieri sanguine juncti sunt. Idem tenendum est de linea collateralis, tam æquali, quam inæquali; & cæteris gradibus. Hinc Titius, cujus fororem in uxorem habet Caius, est Cajo affinis in primo; Filia Titij in secundo; neptis Titij in tertio; proneptis in quarto gradu, & linea transversalis; quia in eodem gradu & linea Titius (ac ejus descendentes) sunt consanguinei uxoris Caij.

1227. Præterea not. arborem affinitatis proportionaliter ad arborem consanguinitatis, nihil aliud esse, quam seriem, seu ordinem personarum, se attinentium ratione carnalis copulæ cum consanguineo, vel consanguinea alterius, distinctum pariter per lineas, & gradus, statuto pariter stipite, ut dictum est supra. Quoniam verò affinitatis origo, seu radix proxima illius, est carnalis copula viri & feminae (ex hac enim fit, quod vir, qui per copulam fit una caro cum muliere, & hæc vicissim cum illo, attingat sanguinem ejus, ac ob id cum consanguineis ejus affinitatē contrahat) ideo in arbore affinitatis pro stipite collocandi sunt conjuges, seu vir & mulier, qui inter se carnalem copulam habuerunt; & sub hoc ex una parte ponuntur consanguinei viri, & altera consanguinei Caje; nam quo gradu aliquis est consanguineus Titio, eodem erit affinis Caje, ut dictum est, & vicissim. Ex hoc notandum, quod vir, & femina, inter quos copula carnalis intercessit, non sint affines, sed stipes, ut dixi, aut truncus, seu radix, & origo, unde sumitur, & oritur tota ratio, & series affinitatis; ita Dicastillo. *de Matrim. d. 10. n. 348.*

§. III.

An, & quousque affinitas dirimat matrimonium.

1228. Quæstio est. 1. an affinitas tam legitima, quam illegitima dirimat matrimonium? R. affirmativè; primum habetur. *c. Ex literis 1. h. t.* ubi separatur matrimonium viri cujusdam cum vidua, ipsi quarto gradu affini, propterea, quod ejus consan-

guineum in quarto gradu legitimum habuerit primo connubio; colligitur ex illis verbis: *si per testes circumspèctos, omni exceptione majores, inveneris, quod primat vir superstitem quarto gradu consanguinitatis attingit, non differas arboris sententiam promulgare, æque enim (ut canones dicunt) abstinendum est à consanguineis uxoris, ut propriis.* Sic Alexander III.

Quæstio est 2. quousque affinitas se extendat? R. quod jure antiquo affinitas tam legitima, quam illegitima porrigebatur usque ad septimum gradum, sicut consanguinitas *c. 1. c. nullum. c. equaliter. 35. q. 3.* hodie tamen legitima extendat se solum ad quartum, juxta *cit. c. non debet. 8. h. t.* & illegitima ad secundum gradum inclusivè, juxta Trid. *sess. 24. de Reform. matr. c. 4.* ibi: *sancta Synodus, gravissimis de causis adducta, impedimentum, quod propter affinitatem ex fornicatione contractam inducitur, & matrimonium postea factum dirimit, ad eos tantum, qui in primo, & secundo gradu conjunguntur, restringit; in ulterioribus vero gradibus statuit, hujusmodi affinitatem matrimonium postea contractum non dirimere.*

Ex hoc colliges, matrimonium inter fornicarium, & consanguineos fornicariæ vel econtra inter consanguineos hujus cum illo, validè, licitèque contrahi in tertio, vel ulteriori gradu; quia etiam affinitas in re fit; etiam in reliquis ultra secundum gradibus; non est tamen juridice seu quoad effectus juris, & vim impediendi matrimonium contrahendum, vel dirimendi contractum. Et hoc eodem modo intelligendum est de affinitate ex quacunque copula illicita consummata, qualis est adulterina, incestuosa, vi etiam, & cum invitata, ebria, stulta, vel dormiente commissa; nam licet etiam ex tali copula naturaliter oriatur affinitas, ut dicemus infra; vim tamen dirimendi habet solum ad gradum secundum inclusivè, ut constat ex Tridentino. Dixi, consummata, nimirum eam, per quam vir, & femina fiant una caro, prout colligitur ex *c. Fraternitati. 1. q. si una caro sunt. 35. q. 10.* adeoque tali, quæ per se sufficiat ad generationem prolis, qualis ea tantum est, in qua semen virile recipitur intra naturale vas mulieris, prout habetur *c. Lex Divina. 27. q. 2. c. Extrav.*